

Novinky z Čech.

První informace na úvodě: "Pob. Brno"

V Praze 31. prosince 1898

Státoprávní boj v Rakousku se šíří. Je známo, že tento boj počal v Čechách. Z prvu směl se mu kde kdo přátel a nepřátel. Po prvých státoprávních tazích a po odůvodnění a opodstatnění státoprávních tazeb českých umlkl smích a nastala pochybnost. Věk i ta se již měly protřávkáti. Ještě ministrpředseda Windischgrätz pyšně hlásal, že ozná "české otázky". Věk v několika nedělích potom pahl. Nynější excelence Baadeni je od opatrnější. Nepopírá aspoň důležitost rozřešení české otázky, a to je už pokrok. Tím větš, že slychta česká, poměry nucena, dnes sama státoprávní požadavky české uznává. Úspěchy tyto provedeny byly Mladošechy, kteří v škei počatě neustávají a blédi jí součinnosti se slechtou přivést k místu. A tato součinnost snad přece časem prorazí. Neli cele, tož o hodnou na jisto přf k pšedu. Věk nejen v Čechách, ale i na Moravě a což zvlášt potěšitelno i v Haliči probouzí se státoprávní boj. Morava právě učinila návrh důstojné vědomé adresy k císaři na svém sněmu markrabském a ku zřídlení stanőkú také na sněmu hališském poda- lo 11 lidových poslanců návrh, aby sněm zhotovil adresu k císaři, v níž by potřebeam a tužbam země bylo dáno místo. Ejhle Haliči! Psali jsme, že i tam světá a nyní se přesvědčujete, že psali jsme pravdu. Ovoce je zde. Páni poli- ští šlachtičí, kteří se vždy pouštvá- vali návrhem české adresy k císa- ři, mají tentýž nyní už i doma. Nic platno. Pravdy moc a práva nikdo nezadrží; ona roste a mo- hutně ve všech vrstvách ve všech smérech. A tato její síla je záru- kou dalšího šíření našich státo- právních tužeb a konečného jich i- plnění.

Přímé volby jsou sice již v ob-lech Rakousků, ale až na Moravě, e Slezsku i v Haliči souborně po- lani na sněmích o ně se sasazu- l. přece pro přítí volby říšské latny nebudou. Až tedy za 6- 10 let. O české akci v tomto směru píšeme dál.

Sněm král. českého. Sněmování dle všeho bude tentokráte mnohem živější, než v letech minulých. Němci přestali býti totiž letos stranou "státní", přešedše do oppo- sice a opposice nesmí v vědomí, že je součástí moci a že tedy nic zlé- ho nemůže se jí přihoditi, s diplo- matickým klídem sledovati vývoj věcí, nýbrž musí osvědčovati exi- stenci svou hlubněji, nápadněji, okázaleji, zejména když chce býti opoziční ostrou, ba "nejostřejší".

Pokud souditi se dá z prvního jejich vystoupení a z množství ná- vrhů, vystoupení asi Němci činnost velice intenzívní. Za to ale zdá se pan nejvyšší maršálek hověti názoru, že sněm království českého jest mimosa, kteréž nebezpečno je slovem urči- tějším, zvučnějším se dotknouti. Prádnějš fěš, než kterou Jeho Jasnost promluvil na počátku sně- mování, náš domácl parlament do- sud zahájen nebyl. Pardon! V fěš páně maršákové přece bylo místo, které vzbudilo tak trochu pozornosti; byl to recept, jak "amfřniti protivy v slavném sně- mu". Recept právě tak starý jako jednoduchý. Nemluvit a nejednat o ničem, co rozčiluje. To by byl tak sněm dle gusta jistých panův.

Poněkud obsažnějš byla fěš páně místopředsedatele, jenž dostavil se do schůze v černém úboru. Místodržitel promluvil počátek fěš své jazykem českým, načef

počátoval po německu, aby opěť po česku zakončil, což pánům Německým nezdálo se býti po chuti, neboť provázeli český závěrek místopředsedatelský totiž ironickým smí- chem. Na konec učiněny byly k místo- držiteli některé dotazy se strany české i německé a podána celá řada mezi jinými velice důležitých i vý- znamných návrhů. V první řadě slyšl avěsti návrh resoluce, učině- ný posl. drom. Heroldem, na po- dání adresy státoprávní ke stup- ňům trůnu, čtmi na novo zahájen zápas státoprávních tazeb a po odůvodnění a opodstatnění státo- právních tazeb českých umlkl smích a nastala pochybnost. Věk i ta se již měly protřávkáti. Ještě ministrpředseda Windischgrätz pyšně hlásal, že ozná "české otázky". Věk v několika nedělích potom pahl. Nynější excelence Baadeni je od opatrnější. Nepopírá aspoň důležitost rozřešení české otázky, a to je už pokrok. Tím větš, že slychta česká, poměry nucena, dnes sama státoprávní požadavky české uznává. Úspěchy tyto provedeny byly Mladošechy, kteří v škei počatě neustávají a blédi jí součinnosti se slechtou přivést k místu. A tato součinnost snad přece časem prorazí. Neli cele, tož o hodnou na jisto přf k pšedu. Věk nejen v Čechách, ale i na Moravě a což zvlášt potěšitelno i v Haliči probouzí se státoprávní boj. Morava právě učinila návrh důstojné vědomé adresy k císaři na svém sněmu markrabském a ku zřídlení stanőkú také na sněmu hališském poda- lo 11 lidových poslanců návrh, aby sněm zhotovil adresu k císaři, v níž by potřebeam a tužbam země bylo dáno místo. Ejhle Haliči! Psali jsme, že i tam světá a nyní se přesvědčujete, že psali jsme pravdu. Ovoce je zde. Páni poli- ští šlachtičí, kteří se vždy pouštvá- vali návrhem české adresy k císa- ři, mají tentýž nyní už i doma. Nic platno. Pravdy moc a práva nikdo nezadrží; ona roste a mo- hutně ve všech vrstvách ve všech smérech. A tato její síla je záru- kou dalšího šíření našich státo- právních tužeb a konečného jich i- plnění.

Ze všech návrhů největší pozor- nost vzbudil ovšem návrh, obsaže- ný v předloze zemského výboru a znějící na zavedení přímých voleb do sněmu království českého v ku- rii obou venkovských. Poslanci německí podali návrh se stejnou tendencí a poslanci čeští měli tž návrh pro ten případ uchystaný, že by zemský výbor hned v první sněmovní schůzi sám jej nebyl učinil. Zemský výbor, Čechové i Němci byli tedy v této věci, důle- žité zejména proto, že dotýká se též způsobu, jakým provedeny býti mají přímé volby do říšské rady v páté kurii, úplně za jedno. Zástupci obou národností zasazovali se také svorně o to, aby návrh projedán byl bez otálení, tak aby nabyl plat- nosti již pro volby do říšského parlamentu, jež vypsaný budou snad již za měsíc — však to neby- lo po chuti slavné vlády a tím ta- ké ne panu — maršálkovi. Jakkoli tu byla mezi zástupci obou kmenů v této věci shoda úplná, shoda, po níž nejvyšší pan maršálek vždy tak touží a tedy vzácná pří- ležitosť vyhověti shodnému přání obou národností, nejvyšší pan mar- šálek opřel se tomu přání a řekl:— ne. Vládě, jak se zdá, vůbec velmi na tom záleželo, aby o uzákonění pří- mých voleb nebylo usilováno i bylo ve směru tom na poslance české působeno, leč tito ve své snaze zvi- klati se nedali. Věk co naplat. Nejvyšší maršálek má dle sněmovní- ho řádu právo, určovati denní pořádek ve vlastní kompetenci a je- ho vůli sněm se musí podrobiti. Tolik je jisto, že v království če- ském v nastávajících volbách do rady říšské páta kurie přfmo voliti nebude.

Co ve sněmu bylo vyřízeno, toho je pramálo; jen jedna věc totiž a to zatím povolení k vybraní 39% zemské přírůžky na vydržová- ní zem. potřeb.

Toť vše. — V úterý byl sněm od- ročen. Kdy se sejde, ví báh. Ale tak brzo asi ne, neboť v lednu ihned má zasedati zase říš. rada.

Boj na praž. radnici o to, kdo bude purkmistrem, není dosud roz- hodnut. Jak známo, byl zvolen dr. Srb, Staročech, až nárok na zvolení měl po starém zvyku dr. Podlipný, co první náměstek, i ze sloužnosti, aby při stejné počtář- ství Staro a Mlado na radnici vs- tředl konečně jednou staročeské primátory purkmistr svobodomysl- ný.

Zvolený dr. Srb vyžádal si osmi- denní lhůtu k odpovědi, přijme-li úřad, či nikoli. Mladošči vzdali se všech úřadů.

Nastalo napjetí. Tu a tam šlehl předem blek kritiky a šlehl při- rozeně ze strany uražené nejprve původce urážky, pověstného dr. Mildeho, processového tranvajšního advokáta pražského. Ukázalo se na činnost tohoto terorizovatele staročeské strany a — šlehy až do- sud slabé, měly účinky. Staro začali vyjednávat znovu — dr. Srb volby starosty nepřijal. Co bude dál, dá se jen tušiti. Jak

jamo totiž prorokovali, bude "snad přece dr. Podlipný nyní pražským starostou. Chátil bychom býti aspoň dobrými proroky. Na rad- nici zavlehl by věra jist duch...

Rožnický sjezd v Praze konal se v neděli dne 26. t. m. Nebylo snad probudilejš a větší shůžiny v Čechách, a uš by se byl některý rolník nedostavil, aby souhlas pro- jvil s úpdkem tohoto stavu a ne přivěděl, že sněm je náprava, vy- cházející se strany vládnoucích zákonodárců i se řad rolnictva. Agrární program, připravován vý- borem vypracován, poslanci He- roldem a jinými uspořbovni, aby odpovídal intencím strany mlado- české, byl shromážděním velice čestným přijat. Dále usnesena re- soluce, která vyzývá poslance ve smyslu programu pracovati: Aby dosud platná rakousko-uherská smlouva byla zrušena, přispěvek na společné záležitosti (militari- smus, Bosna atd.) vyměněn byl tak, aby odpovídal skutečné společnosti ku plácent, při šetření zásady "stejná práva, stejné povinnosti". Aby odstraněn byl diferencí (vy- rovnávací) obchod, zrušení kartelů, zemědělství poškozujících, aby na hospodářských školách vykládány byly zákony hospodářsko-politické, čtrnáctý školou povinný rok za- měněn býti má za školy obecné, školami odbornými a školy hospo- dářské aby mohly přijímatí lacoty od 13. roku stáří, aby zakládány byly školy pro hospodyně. Mluvčí slavnostně prohlásovali českost a vlastenectví českého rolnictva, dá- le pak aby volební právo uspořbo- veno bylo všeobecností a poplatní- stí jednotlivých osob.

Trestuhodná netečnost našeho živnostnictva už věru přesahuje meze. Šlechali jsme ji nedávno, ale nic platno. Ve kruzích našeho řemeslnictva a živnostnictva, o je- hož uvědomění na schůžích a sjez- dech často a mnoho se deklamuje, pro nejdůležitějš zájmy, týkající se hospodářských prospěchů celého českého národa, není toho nejmen- šeho porozumění; je smutné fak- tum, že živnostnictvo naše k nej- důležitějš otázkám, jichž řešení celá česká veřejnosť s napjetím sleduje, chová se s naprostou a trestuhodnou netečností, že ve své většině nemá smyslu pro zájem veřejný a pojem, co jest to povin- nost národní. Pokud se třece pak úrazové pojišťovny dělnické, o je- jímž dalekosáhlém významu není nebo alespoň nemělo by dnes již býti toho nejmenšého sporu a na stávajících doplňovacích voleb do jejího představenstva, nutno říci tolik: Propadne-li strana česká při těchto volbách se svými kan- didáty, nebudou toho příčinou ani tak volební taktiky a úskoky strany německé, jako zmíněná ona trestu- hodná netečnost, s jakou řemeslni- ctvo naše zejména vůči pojišťovně úrazové se chová. Že tomu sku- tečně jest tak, vyvitá z následují- cích fakt: V Praze a předměstích jest 312 stavebních truhlářů. Ti všichni by měli býti členy poji- ťtovny úrazové, ale ve skutečnosti jest jich přihlášeno pouze 151!, ze 106 sklennářů jest jich členy úra- zovny 9!, ze 230 zámečnicků 47!, ze 170 malířů pokojů 9!, ze 116 la- kýrníků 37!, ze 70 kamnářů 4!, ze 130 čalouníků dokonce pouze 3! Tato čísla zajisté jsou nejpádnějš- ší doklady shora zmíněné ne- tečnosti, již poškozují se nejen prospěch celé strany české, ale i prospěch každého jednotlivce.

Katolické listy. Těchto dnů vy- dáno bylo zde na ukásku první čí- slo klerikálního denníku, jenž vy- cházeti bude od Nového roku na místě "Čecha" a "Večerních Li- stů". V tomto čísle uveřejněn byl program listu a sice z péra známého klerikálního bojovníka P. dr. Horského. V programu tom úro- čeno na všechny strany v pravo i v levo, naje ale zle v něm pocho- dila strana staročeská. Vrátil se k tomuto útoku přináší "Hlas Ná-

roda" následující, pro pány v kleri- kální straně sřímavé sdělení: "Z některých přátelských stran bylo nám vyzaloveno podivení, že neod- mltli již útok učiněný v prvním čísle "Katolických Listů" na stranu staročeskou ve /lísku po-řepa- nóm p. dr. Rud. Horským. Na vyzáleníou připomínáme, že jsme projev dra. Horského nestotošňo- vali s mřnřím těch, jež nový kato- lícký list má reprezentovati, kdež- to jako mřnřtí jednotlivce tento útok ve formě nejneslušnějš pro- nesení nazřl se nám býti nějaké odpovědi hoden. Zatím nabýli jsme vřetku přesvědčení, že ani redakce tohoto listu, ani želodě osoby mezi vydavateli jeho, ani přednějš řástopol katolického směru projev ten nejenom nescha- ľují, nřbrž naprosto odřevají." — Ku podivu, když zapřátl předáčí klerikálního hnutí, když vydavate- lé, ba i sama redakce zapřá pro- gramovř díkovek uveřejněný v prv- ním čísle vlastního jejich orgánu!

Drobyty. Starostlivě náš stát hledí nám zpřijemnti život každým směrem. Malá loterie poskytuje i- tím nejehdnějš možnost získati štěstí, cigarety čim z našich dětí hral vyřilí starce, volný prodej líhu utápí starost i rozum slabochů, potravní dáň uš mladého člověka střídme pořízaví masa, no- vinářský kolek a obmezené prořá- vání časopisů uš lidi chodit do hospod a kávéren číst noviny a tak podporovati živnost i konečně ob- jektivní řazení uš redaktory více mysletí než psáti. Tomuto po- slednímu však přf se naučilo už i čtenářstvo a více si myslí, než co je psáno. A tak díky slavné vládě jsme dnes v konstitučním státo tam, kde stavovští Egypťané byli před 4000 lety — máme své hiero- glyfy, tajemné písmo, jenže tehdy je "uměli číst jen kněři, dnes je cvrlikají už vřabci na střeše. — Mo- loch militarismu v Rakousku spo- lykal od roku 1880—94, tudř za 15 roků 1,984,470,000 zl., čili slovy: jeden tisíc, devět set, osmdesát čtyry miliony, čtyři sta sedmdesát tisíc zlatých. Co tu v penize pro- měněných krvavých mozolů dělné- ho lidu bylo utraceno, anebo mno- ho li blahobytu za ohromný tento obnos opatřeno by mohlo býti, aneb jak mnoho slz chudásh, vdov a širotká pomocí peněz těch by se usušiti dalo? Když přece netvor militarism vezme za své? — Zima konečně zase nastala. Mrzne, vo- zí se led, sněhu dost. A s ledem a sněhem dostavilo se veselí mladých i starých na ledu. —aup.

Joseph Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Josef H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Josef H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Josef H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Josef H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Josef H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Josef H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Josef H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Josef H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Josef H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

byste se měli vléci životem s tě- lem slabým a chorobným, když pomoc jest tak blízka?

Dra. Petra HOBOKO

jest starý osvědčený prostředek. Tisíce lidí ho užívalo a nabýli svého zdraví, když už pozbyli veškeré své naděje.

Každé číslo novin obsahuje dodatečné důkazy o zsluhách tohoto léku, mezi uveřejněnými dověděními.

Není k dostání v lékárnách...

Pouze naši zvláštní jednatelé je prodávají. Nemů- žete-li ho koupiti blže svého domova, pište na

DR. PETER FAHRNEY, 112-114 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

Joseph H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Joseph H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Joseph H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Joseph H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Joseph H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Joseph H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Joseph H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Joseph H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Joseph H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Joseph H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Joseph H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

LITERATURA.

The World Almanac and Encyclo- pedia for 1897 došel nás v minu- lých dnech laskavostí vydavatelstva. Čtá téměř 600 stránek a je pravou pokladnicí vědomostí ze všech mož- ných oborů. Obzvláště pro ty, kdož politiku sledují a rádi po ruce mají dílo, v němž by rychle a snadně po- třebnou informaci našli, jest spi- sek tento neocenitelným. Cena ob- nášř pouhých 25c a objednatí jej mo- žno pod jednoduchou adresou: The World, Pulitzer Building, New York.

Nedělní New Yorkské Listy za- počly prvým číslem ročníku 7. vy- cházeti ve formátu zvětšěném a sice stránka o jeden sloupec rozšřřena při čemž zároveň i sloupec příměře- ně prodloužen. Četby, hlavně zá- bavné, jest tam nyní hojnost, tak že v pravdě staly se listem nedělním, kterýmž čtenář dlouhou chvíli ukrá- títi si může. — Zároveň došel nás i vkusně upravený nástěnný kalendář New Yorkských Listů, ozdobený obrazy: Nové Národní budovy v 73. ul., Sokolovny T. J. Sokol, Staré Nár. Budovy v 5. ul., vnitřku bývalé spolkové stěš p. Černého v 75. ulice, vnitřku tělocvičny v Sokolovně a vnitřku sálu v nové Národní Budově.

Josef H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Josef H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Josef H. Bliss, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...

Čechové!

Jedete-li do staré vlasti, račte sobě zapamatovati, že cestujíc a jich kufry hned po přistání parolodě do- pravují se po železnici bezplatně až do města Bremen. Chcete-li sobě uspořiti zbytečných výdání, nevě- řujte po přistání loďě nikomu tickety a kufry, nřbrž posekejte s tím až dojedete do města Bremen a pak toprve odevzdejte své tickety a kufry jedině české firmě:

Kareš & Stotzkv, V BREMEN, 29 BAHNHOFSTRASSE 29

byste se svými kufry bezpečně do domova do- pravovni býti mohli.

Josef F. Palik, prodávající... Joseph Bliss, prodávající... John H. Bliss, prodávající...